

तदेवं भगवल्लीलां प्राधान्येन वर्णयेत्युक्तं तत्र को भगवान्काश्च तस्य लीला इत्यपेक्षायामाह इदं विश्वं भगवानेव स तु अस्मात् विश्वस्मादितरः ईश्वरात् पञ्चोनपृथक् ईश्वरस्तु प्रपञ्चात्पृथगित्यर्थः तत्र हेतुः यतो भगवतो हेतोर्जगतः स्थित्यादयो भवन्ति अनेनैव लीला अपि दर्शिताः यद्वा इदं विश्वं भगवान् इतर इव यः स जीवोऽपि भगवान् चेतना चेतनः प्रपञ्चस्तद्व्यतिरेकेण नास्ति स एवैकस्तत्त्वमित्यर्थः हि शब्देन सर्वं खल्विदं ब्रह्मेत्यादि प्रमाणं सूचितम् तद्विषयमेव भवान्वेद प्रादेशमात्रमेकदेशमात्रम् आचार्यवान्पुरुषो वेदेत्यादि श्रुत्यर्थसंपादनाय प्रदर्शितम् ॥ २० ॥ न च तवाचार्यापेक्षा ईश्वरावतारत्वादित्याह त्वमिति हे अमोघदृक् त्वमात्मना स्वयमात्मानमजमेव संतं जगतः शिवाय प्रजातमवेहि कुतः परस्य पुंसः कलामंशभूतम् तत्तस्मान्महानुभावस्य हरेरभ्युदयः पराक्रमः अधि अधिकं गण्यताम् निरूप्यताम् ॥ २१ ॥ अनेनैव तप आदिसर्वतवसफलं स्यादित्याह इदं हीति श्रुतादयो

इदं हि विश्वं भगवानिवेतरो यतो जगत्स्थाननिरोधसंभवाः ॥ तद्विषयं वेदभवांस्तथाऽपि वै प्रादेशमात्रं भवतः प्रदर्शितम् ॥ २० ॥ त्वमात्मनात्मानमवेत्यमोघदृक् परस्य पुंसः परमात्मनः कलाम् ॥ अजं प्रजातं जगतः शिवाय तन्महानुभावाभ्युदयोऽधिगण्यताम् ॥ २१ ॥ इदं हि पुंसस्तपसः श्रुतस्य वास्विष्टस्य सूक्तस्य च बुद्धिदत्तयोः ॥ अविच्युतोऽर्थः कविभिर्निरूपितो यदुत्तमश्लोकगुणानुवर्णनम् ॥ २२ ॥ अहं पुराऽतीतभवेऽभवं मुने दास्यास्तु कस्याश्च न वेदवादिनाम् ॥ निरूपितो बालक एव योगिनां शुश्रूषणे प्रावृषि निर्विविक्षताम् ॥ २३ ॥ ते मय्यपेता खिलचापलेऽर्भके दांतेऽधृतक्रीडनकेऽनुवर्तिनि ॥ चक्रुः कृपां यद्यपि तुल्यदर्शनाः शुश्रूषमाणे मुनयोऽल्पभाषिणि ॥ २४ ॥ उच्छिष्टलेपाननुमोदितो द्विजैः सकृत्स्मभुंजेत दपास्त किल्बिषः ॥ एवं प्रवृत्तस्य विशुद्धचेतसस्तद्धर्म एवात्मरुचिः प्रजायते ॥ २५ ॥

भावे निष्ठा इदमेव हितपः श्रवणादेरविच्युतो नित्योऽर्थः फलम् कितत् उत्तमश्लोकस्य गुणानुवर्णनमिति यत् ॥ २२ ॥ सत्संगतो हरिकथाश्रवणादिफलं स्ववृत्तांतेन प्रपञ्चयति अहं पुरा पूर्वकल्पे अतीतभवे पूर्वजन्मनि वेदवादिनां दास्याः सकाशात् अभवम् जातोऽस्मि निरूपितः नियुक्तः क्रयोगिनां शुश्रूषणे प्रावृषि वर्षोपलक्षिते चातुर्मास्ये निर्विविक्षतां निर्वेशमेकत्र वा संकर्तुमिच्छताम् ॥ २३ ॥ अपेतान्यखिलानि चापलानि यस्मात्तस्मिन् नियतेन्द्रिये अधृतक्रीडनकेत्यक्तक्रीडासाधने अनुवर्तिनि अनुकूले ॥ २४ ॥ उच्छिष्टस्य लेपान् पात्रलग्नान् तैर्द्विजैरनुज्ञातः सन्भुंजेस्म तेन भोजनेनापास्त किल्बिषो जातोऽस्मि तेषां धर्मपरमेश्वरभजने एवात्मनो मनसोरुचिः प्रजायते स्मेत्यनुषंगः ॥ २५ ॥